

Kui välge väljas, tuleb mees
Ja kohkub oma ohvri ees,
Muid huiab: „Mu truu naene sa!”
Ei surnu enam liiguta.
Mees väriseb kui ligi saab,
Ja laps seal unes naeratab!

Oõ pane tähel armas mees,
Kui tunnistus su südames
Sind huiab: Viina játa sa
Ja haka uuest elama!
Veel tåna nõua Jeesukest,
Ehk muidu leinad igawest!

Wana seinakell.

(Möistuföne.)

„Ah!” áhkiš wana seinakell, mis minu toa
seina peal rippus, „kui raske on mu elu!
Need poldid väsitavad mind surnuks. Ma
tahaksin hea meelega tiksuda, lüia ja föit
muud palju suurema rõõmuga keha, kui mul

mitte neid hirmus raskeid poltisi alati we-
dada poleks.” Nenda oigas ta iga päew ja
ma ei wöinud viimaks neid ohkamisi ja kaeb-
amisi kauemine kuulda. Ja oli minu wana
truu fell ja ma wötsin viimaks haleduse pâ-
rast poldid maha. Muidugi möista, et ta
muid enam ei kaebanud, aga ei annud ka
musle seda kõigewähematki tånu märki. Ja
oli sest silmapilgust wait nagu haudas. —
Nenda on ta meie lugu ilma wiletsuseta.

Wile feel.

Ühel Berliini inimese-teaduse-seltsi koos-
olekul pidas ülemleutenant D. Quedensfeldt
kõnet wile keele üle Gomera saare peal. See
reisija on seda, nimetatud kanaari saarede
pâralt olewa saare elanikude rahva teaduse
tähtsat omadust, nende saarede peal reisides
tundma õppinud. Kui ta oma juhiga kord
wäljaminemas oli, helises temale eemalt üks
wilištamine mida juht wastutas; tema küs-